



DOVIL NLC UMBERT

UN MERCAT REDUÏT I MOLT CONTROLAT

## El sexe no paga

El negoci pornogràfic continua sent una incògnita. Després del «boom» de principis dels vuitanta, la migradesa del mercat ha obligat a la reestructuració del sector.

Remei Blasco i F. Surroca

L'home ha llançat una mirada de reüll al seu voltant i, finalment, s'ha decidit. A dins, una senyora d'edat, que voreja la cinquantena, el vigila discretament. Fulleja algunes publicacions i observa el prestatge de vídeos. Passats cinc minuts, opta per baixar al pis inferior. Allà, l'esperen una filera de cabines individuals. Deu minuts de sexe filmat per cent pessetes. Els *kleenex* corren pel seu compte.

Les cabines individuals de vídeo —seguides de prop pels *peep show*— han estat una de les taules de salvament de les *sex-shops*. Des que la llei reglamentà la presència d'aquestes botigues —un 4 de juny de 1982— el seu nombre ha anat en davallada. Barcelona, que comptava tot just fa tres anys amb una trentena de botigues de sexe, ha vist reduir-ne el nombre a menys de vint. València compta en aquests moments amb nou *sex-shops*. En conjunt, el nombre d'establiments a tot l'estat ha quedat reduït a poc més de cinquanta, per més del centenar el 1982. Poques, però de més qualitat, asseguren els propietaris. En tot cas, més concentrades. A València ciutat són els germans Mirasol els que posseeixen la majoria de botigues; a Barcelona, la cadena Kitsch controla gairebé la meitat del mercat.

Ningú no sap explicar per quina raó el porno convoca, ací, tan poca gent. Per al propietari d'un local del carrer de l'Hospital, a Barcelona «Aquí, els tabús sobre el sexe són encara molt grans. Nosaltres esperem que això s'arreglarà amb el temps i la gent s'hi acostumarà». Això no obstant, tots els propietaris coincideixen amb l'opinió dels germans Mirasol: «Les condicions en què es desenvolupa el negoci porno són molt precàries, i la culpa és de l'administració». Es tracta d'una vella reclamació de l'Asociación Espanola de Sex-Shops, que té per seu Barcelona i com a president, Salvador Egea, propietari d'una de les principals *sex-shops* de la ciutat, Sex-Books Egea. Segons aquesta associació, la competència deslleial és un dels factors que impedeix l'estabilitat del sector. La normativa vigent diu que els articles pornogràfics només es podran vendre en establiments dedicats exclusivament al porno. Establiments que no podran fer publicitat de la seva mercaderia, i que a més, es veuen obligats a instal·lar un cartell avisant del contingut que s'exposa a l'interior.

La realitat, per contra, és molt diferent. Els quioscos exhibeixen sense problemes revistes catalogades de pornogràfiques. El mateix passa amb el vídeo: molts videoclubs tenen el seu petit racó destinat al porno. Que l'administració no intervingui és particularment greu per a les *sex-shops*, des del moment que el vídeo —que ha arraconat el super-8 de les preferències del públic— i les revistes suposen el 85% de les vendes en el sector. Saber quina és la realitat econòmica d'aquest sector es fa prou difícil. Totes les portes es tanquen a l'hora de donar xifres. En tot cas, estan molt per sota de les dels altres països euro-

peus. Salvant alguna excepció —cas dels preservatius— la majoria de productes són d'importació. Els pocs intents videogràfics realitzats al nostre país no han resistit mai la comparació amb la filmografia estrangera. La preocupació dels distribuïdors de pel·lícules d'importació —cas de la Standard, que controla la majoria de firmes americanes— és en tot cas la proliferació de cintes pirates. Es calcula que aquestes suposen gairebé la meitat de l'oferta.

Pel que fa a la venda per correspondència —allà on se situa la major part de la demanda— les vendes realitzades per aquestes empreses estan molt lluny de les seves homòlogues europees. Els magatzems de MAE o Mundi-Post, punteres en el sector, i situades totes dues al Poble Nou barceloní no atenen al dia més de quinze trucades, a una mitjana de 3.000 ptes. per comanda.

A la premsa, les coses són encara més complicades. La majoria de publicacions són de curta vida i cap d'elles passa pel control de l'OJD. Saber quina és la incidència real d'aquestes publicacions és arriscat, però s'ha aventurat la xifra d'una tirada màxima de 200.000 publicacions mensuals en total. En qualsevol cas, un informe de la Societat Sexològica presentat el passat mes de juny deixava constància de la davallada d'aquest tipus de premsa. Únicament es troben estabilitzades les publicacions de tipus eròtic, encara que aquestes han passat també el seu calvari. Per fer-se'n una idea, la revista líder del sector —*Penthouse*— ha reduït en nou anys les seves vendes a més de la meitat. Així, si el 1979 la publicació rondava els 200.000 exemplars, en aquests moments es troba consolidada al voltant dels 60.000.

On la regressió ha estat més espectacular és, però, al cinema. La baixa de l'afició, la creixent competència originada pel vídeo, com també les traves imposades per l'administració —els empresaris diuen que gairebé el 45% de la recaptació va a parar a les seves mans— han conduït les sales X a un cul-de-sac. De les quatre sales existents a València, una està a punt de desaparèixer. El mateix es pot dir pel que fa a Barcelona. De les 8 o 9 sales amb què començà la ciutat el març del 1984 —quan se n'autoritza la instal·lació— s'ha passat a cinc o sis. Però el degoteig de sales que es tanquen és constant. Fa pocs dies, la Direcció General de Cinematografia de la Generalitat de Catalunya rebia la sol·licitud de baixa d'una altra sala, la del cinema Latino. Des d'aquesta direcció, es veu la caiguda del porno com «inexorable». □

ALEMANYS I AMERICANS LLUITEN PEL CONTROL DEL MERCAT MUNDIAL

## El sexe segons Calví

Seriositat empresarial i visió torturada del sexe. Aquesta és la combinació que ha permès al porno alemany de fer-se amb el control del mercat mundial. Un mercat amb ramificacions tenebroses.

F. S.

**A** Teresa Orłowski els amants del porno la coneixen més pel sobrenom de *Lady Foxx*, una morena de pitrera voluminosa que mostra sempre una urgent necessitat per refregar els racons més accessibles de la seva anatomia al primer lloc que troba... Poc imaginem els seus admiradors que la

Foxx és una immigrada polonesa, antiga assistenta de veterinària que s'inicià com actriu en el món del porno per acabar com a propietària d'un dels quatre grups més importants del porno alemany. La marca de vídeo VTO, les publicacions *Lady Domina*, *Bizarre Dominas* o *Madame X*, com també una considerable participació en la indústria de la llenceria de cuir anglesa



El nombre de botigues de sexe que hi ha en aquests moments a l'estat ha quedat reduït a poc més de cinquanta.